

isvrigt, som i andre Henseender, saa ogsaa i denne, kan berolige sig ved den længere Erfaring fra andre Stæder, hvor denne Afgiftsmaade allerede i lang Tid har været indført, og som har tilstrækkeligt bevist, hvad den vistnok ogsaa vil her bevise, at et Tidsrum af 3 Døgn er den korteste Tid, hvori en Brænding henstigt smæssigt vil kunne afholdes. Isvrigt gaar Lovudkastet ud paa at bestemme de Afgifter, som Brænderihaveren har at erlægge, men der indeholdes deri Intet om den Godtgørelse, der retfærdigt kan tilkomme ham i den Tid, Værket har været standset. Jeg indrømmer gjerne, at dette henholder egentlig under Administrationen, men, hvad der foranlediger mig til at berøre denne Gjensand, er, at den Regel, der i saa Henseende hidtil har været fulgt, har besværliggjort Driften for Brænderihaveren. Det er nemlig blevet fordret, at der, for at erholde den erlagte Brænderiasgift tilbage, skal indgives formelig Ansøgning paa stemplet Papir; det er altsaa gjort til en Raadesag. Tilbagebetalingen af den erlagte Afgift hidrører sædvanligt fra et eller andet ved Værket indtruffet Uheld, hvorved det i flere Døgn under Toldvæsenets Opfugt har været sat ud af Brug. Her fordres altsaa Intet Andet, end at der kun erlægges en Afgift for den Tid, Værket har været benyttet, og, naar det Offentlige ikke fordrer Mere eller Andet, saa turde Tilbagebetalingen vel ogsaa være, ikke en Raadesag, men kun en simpel Ret.

Ordføreren: Det er nogle ganske faa Ord, jeg skal tillade mig, navnlig med Hensyn til det af den ærede sidste Taler Fremførte, at det i Betænkningen skulde være feilagtigt fremført, at den Brændeviinsbesætning paa Tid, som der ved Lovforslaget er indført, skulde kunne bewirke, at et større Karrum blev benyttet, end der virkelig var afgiftsberigtiget. Det forholder sig dog, efter min Erfaring og ifølge de Samtaler, jeg har havt med flere Brændeviinsbrændere, og den Kundskab, jeg har om, hvad der er skeet i Preussen, ikke saaledes. En Brændeviinsbrænding kan tilendebringes i kortere Tid end tre Døgn; det kan endogsaa skee i to Døgn. At dette er henstigtsmæssigt, vil jeg ikke sige; jeg troer ikke, det er henstigtsmæssigt, at der benyttes mindre end tre Døgn

der. Men der kan dog tænkes en Stræben hen efter at komme til, at benytte et kortere Tidsrum, som vil gjøre, at Statskassen faaer en mindre Indtægt, end der virkelig tilkommer den efter den Benyttelse af Karrum, der finder Sted. Vel er det noget aldeles Lovligt; — den Brændeviinsbrænder, som har anmeldt Karrum til Benyttelse i et vist længere Tidsrum, har Lov til at bruge dem, som han vil; men der stræbes dog hen til, ikke en Besvigelse af Statens Indtægter, men til en Formindskelse af de Indtægter, som skulde havees af det brugte Karrum og den ved Brændeviinsproductionen anvendte Sæd. Naar det af den ærede første Landsthingsmand for Sde Kreds (Funder) er bemærket, at der skulde være en ueensartet Anskuelse med Hensyn til de 419,700 Rbd., der ere anførte som det hele Beløb, hvorfor Staten skulde behøve Indemnification, da troer jeg, at det er en Misforstaaelse. Jeg er ganske enig med den ærede Taler i, at det er efter en vis Betragtningssmaade rigtigt, og at det stemmer med det, som i den Opfattelse, der fulgte med Lovudkastet, er anført; men man kan ogsaa tage Sagen paa en anden Maade, naar man nemlig opfører Consumtionsindtægterne særskilt for sig i Beregningen og Brændeviinsafgiften særskilt, — og det troer jeg er den rette Maade at tage Sagen paa. Brændeviinsafgiften bør holdes som noget fra Consumptionen Afsondret, saameget mere som den ikke falder paa Kjøbenhavn og Kjøbstæderne alene, men Brændeviinsproductionen er en Hæring, som der er og har været aabnet Udgang til paa Landet, saavel som i Kjøbstæderne og Kjøbenhavn. — Jeg troer ikke, der er Blædere, som jeg for Øieblikket behøver at gaae ind paa.

H. P. Hansen: Jeg kunde næsten ønske, at jeg ikke var en Kjøbenhavnner, fordi jeg i denne Sag slet ikke har til Hensigt at stille mig paa et Kjøbenhavns Standpunkt, men ønsker, at Sagen maa betragtes ganske i Almindelighed med et retfærdigt og billigt Hensyn. Men jeg kan dog nu, siden jeg er i det Tilfælde at være en Kjøbenhavnner, ikke undlade at gjøre et Par Mødbemærkninger, navnlig ved hvad der gjentagende er anført med Hensyn til de Fordele, Kjøbenhavn skulde have